

ਰੈਵਿਸਟੋਨਲ ਸਿਵਲ

ਐਸਬੀ ਕੈਪੂਰ ਜੇ.

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, - "ਜਵਾਬਦਾਰੀ।

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 696.

ਬਸਤ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (III of 1949)-S. 13	1964
(2) ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ-----	
ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ—ਕੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।	ਸਤੰਬਰ, 7.

ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਅਹਾਤਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(1)]

ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ, 1961 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਉਪ- ਫੌਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਬਾਲਾ (ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ), ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1960, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਨ. ਐਸ. ਛਾਫੀ .

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ. ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਰੋਪਦੀ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (1949 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੰਬਾਲਾ) ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ

ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਿਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 5241/1 ਅਤੇ 5241/2 ਤੋਂ।

ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) (ਬੀ)

ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਨੱਕਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਡਿਊਲੀਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਕਲ ਪਾਲਿਸ਼ਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਉਪਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਰਾ ਜਦੋਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਛੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੋ ਕਮਰੇ ਸਨ

ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਲਈ

ਉਦੇਸ਼. ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ, ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ.ਛਾਛੀ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਏ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ. ਮੈਨੂੰ ਟੰਫ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ *ਬਹੋਅੰਤ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ* (16 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਦੁਲਟ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈਂਡਲੂਮ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ.

~ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਦਲਿਆ ਸੀ

> ਪਾਵਰਲੂਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈਂਡਲੂਮ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਦ

ਸਿੱਖਿਅਤ - ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਾਵਰਲੂਮ ਦੁਆਰਾ ਬੁਣਾਈ ਨਾਲੋਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਬੁਣਾਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕੇਸ *ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ* (1963 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 191, ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ Gth ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਇੱਕ ਬਹੁਤ

ਹੀ ਸਖਿਪ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XV1I1-(1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਚੌਪੜਾ ਬਨਾਮ ਬਲਰਾਜ ਅਰੋੜਾ (1)। ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। 1 ਉਹ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ

ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਹਾਤਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕੇਸ ਹੋਰ ਹਾਈ

ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ। ਜੇਕਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, ਇੱਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਥਿਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(1) (1953) 55 PLR 29

ਵੋਲ. XVIII-(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 181

ਹੇਠਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਾਈ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਦਾਸ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 32।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ

